

fald sige, at der kommer et forslag fra Enhedslisten om det.

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne takke for en engageret debat, hvor vi ikke blev enige. Men det er der så ikke noget at gøre ved. Jeg kan alligevel registrere, at vi har delt os nogenlunde i to lejre i dag. Der er én lejr – med hr. Kim Behnke som anfører – der siger, at den mest demokratiske stemmeseddel er pengesedlen. Det er selvfølgelig et syn på verden, som man kan have, og man kan også have det syn, at det er helt rimeligt, at der er nogle, der har flere milliarder stemmer, og nogle, der knap har én, og at verden skal regeres på den måde. Og så kan man selvfølgelig prise markedet og være tryk ved, at bare markedet får lov til at fungere effektivt, er alt godt.

Det er en variant af verden, som man måske kan komme af sted med at sælge nogle steder, men jeg tror faktisk ikke, at man kan gøre det ude i de danske erhvervsvirksomheder. Man behøver ikke at snakke ret længe med f.eks. direktøren for B&O i Struer, før man opdager, hvor stor en frustration han føler over, at nogle af hans produktionsplaner bliver væltet på grund af, at der tilfældigvis er nogle spekulanter, som vælger at angribe den danske krone. Han er dybt frustreret over, at vi ikke i den politiske verden kan finde ud af at gribe ind over for den trafik, sådan at man kan få lov til at koncentrere sig om produktion og almindelig handel i stedet for at være dybt afhængig af spekulation. Sådan tror jeg der er mange andre erhvervsledere der har det rundt omkring, og det synes jeg burde være en inspiration selv for borgerlige partier til at gå ind i denne debat i stedet for bare at sige: Markedet er godt; ja, markedet er nærmest en gud i vores verden. Det synes jeg er uholdbart.

Så har der været talt om, hvorvidt man kan definere, hvad der er spekulation, og hvad der ikke er spekulation. Der er nogle, der siger: Jamen vi spekulerer jo alle sammen, hvis vi skal ud at rejse, eller hvis vi skal købe en vare på et bestemt tidspunkt. Jamen det betyder jo absolut intet i denne sammenhæng! Den trafik, der er fuldstændig frigjort fra varehandelen, er den helt klart dominerende: Der er en omsætning på 6.000 mia. kr. daglig på disse børser, et ufatteligt astronomisk tal, som er fuldstændig uden sammenhæng med den varehandel, der foregår i verden. Det er det, der er problemstillingen.

Jeg har set, at økonomiministeren har skrevet nogle små, hyggelige artikler i nogle aviser, hvor hun spørger: Hvem er spekulanter? Er vi ikke alle sammen spekulanter, hvis vi bare venter 2 dage med at veksle en valuta i forhold til, hvornår vi kunne have gjort det? Men den slags betyder ingenting i denne sammenhæng. Økonomiministeren har frit lejde til at blive ved med at gøre den slags småting. Det er ikke noget, der vælter valutaerne.

Det er selvfølgelig også helt naturligt, at virksomheder foretager kurssikring. Hvis en virksomhed er på vej til at få et større beløb hjem i dollars for en leverance, som den har leveret, og den ikke bryder sig om usikkerheden med hensyn til, om dollaren falder i kurs, er det selvfølgelig helt naturligt, at den går til sin bank og foretager en terminsforretning, hvor den sikrer sig et kontant kroneudbytte, så den ikke har den usikkerhed med hensyn til sine budgetter. Det er helt naturligt og fornuftigt.

Men det, som vi er oppe imod her, er jo helt andre kapitalbevægelser, som ikke har en pind med nøgternhed at gøre. Hr. Kim Behnke siger jo, at kapitalmarkedet fungerer nøgternt og objektivt, mens politikere er subjektive! Jamen politikere har andre hensyn at tage: hensynet til menneskers velfærd, til arbejdsløsheden, til virksomhedernes trygge grundlag for deres økonomiske dispositioner og sådan noget. Det har spekulanterne ikke. Spekulanterne har kun ét hensyn at tage, nemlig hensynet til, om de kan få en økonomisk gevinst.

Så kan man spørge sig selv, om det har noget med nøgternhed at gøre. Det har det da ikke! Man foretager ikke en seriøs vurdering af den danske krone i forhold til betalingsbalancen, statsunderskuddet osv. og siger: Jamen vi har økonomiministerens ord for, at de lever op til alle konvergenskriterierne, så dem kan vi ikke få os selv til at angribe. Sådan er det jo ikke. Hvis spekulanterne mener, at de har kraft nok til at vælte den danske nationalbank, så gør de det.

Den eneste nøgternhed, der ligger i det, er, at man er villig til at gå efter hvad som helst, hvis der er en økonomisk gevinst ved det. Det har ikke noget at gøre med saglige hensyn og en vurdering af landenes økonomiske politik og andre seriøse ting. Det har det ikke. Det har kun noget at gøre med magt, rå kapitalmagt. Det har kun noget at gøre med, om de i hr. Kim Behnkes billedsprog har flere stemmer i form af pengesedler, end vi har, og det har de altså desværre nogle gange. Desværre er verden sådan, at spe-